

vedkommende er noget, man kan give tilslutning til, men jeg aner også, at man gerne ønsker, at der måske kommer en mere håndfast diskussion af de politiske valg, man står over for, på et tidligere tidspunkt. Og det vil vi som sagt gerne være med til. Det er i hvert fald helt sikkert, at der kommer meget, meget mere af det her.

Det område, som EU-Kommissionen og som EU-landene prioriterer allerhøjest, er retlige og indre anliggender. Nogle vil sige, at det er, fordi det indre marked allerede er temmelig lovreguleret, men det her er et område, hvor vi vil se meget mere. Og derfor medvirker jeg i hvert fald meget gerne til, at folketingsmedlemmerne får så grundig en gennemgang og så grundigt et beslutningsgrundlag som muligt, også før vi trykker på knapperne ved beslutningsforslaget, der tit går forud for lovforslaget, alt efter hvor langt man er i EU-processen. Men det medvirker jeg gerne til.

Som sagt handler det her lovforslag først og fremmest om, at vi på flere områder omkring fuldbyrdelse af kendelser og gensidig anerkendelse her viser hinanden tillid. Og jeg er glad for, at der er så mange partier i Folketinget, der viser tillid til, at et sådant lovforslag også kan nyde fremme her.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig da, at ministeren også gerne vil medvirke til, at vi får den større diskussion om, hvor vi egentlig er på vej hen og om hele sammenhængen i den udvikling, der er på strafferettens område inden for EU.

Så talte justitsministeren noget om, at det, der var sat i gang i Finland i 1999 eller gensidig anerkendelse osv., ikke var så farligt. Jeg vil bare gerne høre, om ministeren kan bekræfte, at den måde, man har bygget både arrestordren og en række af de andre af de rammeafgørelser, vi taler om, op på, med en positivliste og med at fravige krav om dobbelt strafbarhed, betyder, at vi i Danmark kan blive tvunget til at skulle gennemføre nogle indgreb, som danske myndigheder ikke ville kunne gennemføre efter dansk ret. Kan ministeren bekræfte, at det er det, vi har begivet os ud i på det ene område efter det andet?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ja, det kan jeg da sagtens bekræfte. Vi har jo fraveget vores normale krav om dobbelt strafbarhed, og i og med at vi har gjort det, kan man jo

sagtens tænke sig til teoretiske situationer, hvor vi er i en situation, hvor vi f.eks. skal fuldbyrde en europæisk arrestordre, der kommer fra et andet land.

Men det jo, fordi vi grundlæggende tror på, at vi har de samme retsprincipper i samtlige EU-lande, ellers ville vi som ansvarlig regering jo aldrig nogen sinde have begivet os ud i politisk at sige ja til at gennemføre denne her type rammeafgørelser. Det er jo, fordi vi i bund og grund synes, at vi har de samme retsprincipper, som vi sætter højt, og at landene i den forbindelse bygger på de samme rammer.

Hvis ikke der var den tillid og tro til, at vi sådan grundlæggende gør de samme ting, så ville man jo slet ikke kunne vedtage denne her slags ting i EU.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Så vil jeg også gerne høre, om justitsministeren kan bekræfte, at man ikke har en undersøgelse af, hvad det egentlig er for nogle regler, der er gældende i samtlige 25 EU-lande, og derfor reelt ikke ved, hvad det er, man åbner for, når man siger ja til de her rammeafgørelser. Altså at man vedtager rammeafgørelsen, uden at man reelt har mulighed for at vide, hvad konsekvenserne er, fordi man ikke ved, hvad det er for nogle regler, der er gældende.

Man ved selvfølgelig, at den europæiske menneskerettighedskonvention er gældende, men ellers kender man ikke i detaljer hverken de regler, der gælder for, hvad der er strafbart, eller de regler, der gælder for, hvilke tvangsindgreb der kan gennemføres i de forskellige lande, og som altså kan gennemføres i Danmark efter de rammeafgørelser, der åbner for det. Er det korrekt?

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Gensidig anerkendelse handler jo netop om, at man ikke skal igennem en selvstændig prøvelse i hver enkelt sag hele tiden, når nu man anmoder et andet medlemsland om f.eks. at foretage et tvangsindgreb. Det bygger jo altså på princippet om, at vi tror på hinandens lovgivning, at vi tror på, at de andre EU-lande har et velfungerende retssystem. Det kan fru Line Barfod selvfølgelig have en anden opfattelse af. Det er jo frit at have den opfattelse.